

Wiara jako cnota – co to znaczy?

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego

377. Co to jest cnota?

Cnota jest trwałą zdolnością do czynienia dobra. Pozwala ona osobie nie tylko wypełniać dobre czyny, ale także dawać z siebie to, co najlepsze. Osoba cnotliwa wszystkimi swoimi siłami zmysłowymi i duchowymi dąży do dobra; zabiega o nie i wybiera je w konkretnych działaniach. Cnoty dzielą się na cnoty ludzkie i cnoty teologiczne.

378. Co to są cnoty ludzkie?

Cnoty ludzkie porządkują nasze uczucia i kierują naszym postępowaniem zgodnie z rozumem i wiarą. Człowiek cnotliwy to ten, który dobrowolnie czyni dobro. Cnoty moralne zdobywa się wysiłkami człowieka. Nabywane są przez wychowanie, świadome czyny i wytrwale podejmowane wysiłki. Z pomocą Bożą kształtują one charakter i ułatwiają czynienie dobra.

379. Jakie są główne cnoty ludzkie?

Są to cnoty, nazywane kardynalnymi, wokół których grupują się wszystkie inne i które stanowią podstawę dla cnotliwego życia. Zaliczamy do nich:

- a) roztropność,
- b) sprawiedliwość,
- c) męstwo
- d) umiarkowanie.

380. Co to jest roztropność?

Roztropność jest cnotą, która uzdalnia rozum do odkrycia w każdej okoliczności naszego prawdziwego dobra i do wyboru właściwych środków do jego pełnienia. Kieruje ona innymi cnotami, wskazując im zasadę i miarę.

381. Co to jest sprawiedliwość?

Sprawiedliwość jest cnotą moralną, która polega na stałej i trwałej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co im się należy. Sprawiedliwość w stosunku do Boga nazywana jest "cnotą religijności".

382. Co to jest męstwo?

Męstwo jest cnotą moralną, która zapewnia wytrwałość w trudnościach i stałość w dążeniu do dobra. Umacnia decyzję opierania się pokusom i przewycięzania przeszkód w życiu moralnym. Uzdalnia do przewycięzania strachu, nawet strachu przed śmiercią, do stawiania czoła próbom i prześladowaniom.

383. Co to jest umiarkowanie?

Umiarkowanie jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych. Zapewnia panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach uczciwości.

384. Co to są cnoty teologalne?

Są to cnoty, których początkiem i przyczyną jest sam Bóg i Którego bezpośrednio dotyczą. Wszczepione przez Boga w dusze wiernych, by uzdolnić ich do działania jako dzieci Boże i do zasługiwania na życie wieczne. Stanowią one fundament dla obecności i działania Ducha Świętego we władzach człowieka.

385. Jakie są cnoty teologalne?

Cnotami teologalnymi są:

- a) wiara,
- b) nadzieja
- c) miłość

386. Co to jest wiara?

Wiara jest cnotą teologalną, dzięki której wierzymy w Boga i w to wszystko, co On nam objawił, a co Kościół podaje nam do wierzenia, ponieważ Bóg jest samą Prawdą. Przez wiarę "człowiek z wolnej woli cały powierza się Bogu". Dlatego wierzący stara się poznać i czynić wolę Bożą. Dar wiary trwa w tym, kto nie zgrzeszył przeciw niej. Jednak "bez uczynków" wiara "jest martwa". Wiara, pozbawiona nadziei i miłości, nie jednoczy wiernego w sposób pełny z Chrystusem.

387. Co to jest nadzieja?

Nadzieja jest cnotą teologalną, dzięki której z trwałą ufnością pragniemy i oczekujemy od Boga życia wiecznego, opierając naszą ufność w obietnicach Chrystusa i na pomocy łaski Ducha Świętego, ażeby na nie zasłużyć i wytrwać do końca życia ziemskiego.

388. Co to jest miłość?

Miłość jest cnotą teologalną, dzięki której miłujemy Boga nade wszystko, a naszych bliźnich jak siebie samych ze względu na miłość Boga. Jezus uczynił z niej przykazanie nowe. Miłość ożywia i zapoczątkowuje praktykowanie wszystkich cnót. Ponadto łączy je i porządkuje między sobą: Bez niej "jestem niczym", a jeśli "miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał".

Wiara jako cnota – co to znaczy?

Fragment Ewangelii i jej komentarz

Mt 9, 18-26

Kobieta cierpiąca na krwotok

18 Gdy to mówił do nich, pewien zwierzchnik [synagogi] przyszedł do Niego i, oddając pokłon, prosił: «Panie, moja córka dopiero co zmarła, lecz przyjdź i włóż na nią rękę, a żyć będzie». 19 Jezus wstał i wraz z uczniami poszedł za nim.

20 Wtem jakaś kobieta, która dwanaście lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli Jego płaszcza. 21 Bo sobie mówiła: Żebym się choć Jego płaszcza dotknęła, a będę zdrowa. 22 Jezus obrócił się, i widząc ją, rzekł: «Ufaj, córko! Twoja wiara cię ocaliła». I od tej chwili kobieta była zdrowa.

Pytania i kwestie do poruszenia:

- 1) Jaka jest postawa kobiety cierpiącej na krwotok?

Ma ufność i wiarę w to, że Jezus może ją uleczyć. W innej Ewangelii jest również mowa, że była u wielu lekarzy, ale nikt nie mógł jej pomóc. Dlatego z wielką wiarą szuka Chrystusa, który może wszystko uczynić. On sam mówi, że to za przyczyną wielkiej wiary kobieta będzie uzdrowiona.

- 2) Jezus zawsze wysłuchuje naszych prośb. Nie zawsze jednak są one spełniane w taki sposób w jaki sobie wyobrażamy. Np. jeśli prosimy na modlitwie o dobrą ocenę z kartkówki, a wcale się do niej nie uczymy, otrzymamy kiepską ocenę, a łaską od Pana Jezusa będzie to, że następnym razem przyłożymy się lepiej i wcześniej do nauki.